

Høringsnotat vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Bekendtgørelsen blev i udkast sendt i ekstern høring den 2. maj 2023 med frist for afgivelse af høringssvar den 13. juni 2023. Et revideret udkast til bekendtgørelsen blev sendt i høring den 19. december 2023 med frist for afgivelse af høringssvar den 31. januar 2024 kl. 12.00. Det reviderede udkast til bekendtgørelsen har baggrund i de igangværende forhandlinger i EU om en ny emballageforordning, der regulerer samme område, som bekendtgørelsen regulerer.

Udkastet har været sendt i høring til relevante erhvervsorganisationer, grønne organisationer m.fl. og har været lagt på Høringsportalen i begge høringsperioder.

Hørings svar

Miljøministeriet skal indledningsvis takke høringssparterne for deres afgivne høringssvar.

Ved den første høring modtog Miljøministeriet høringssvar fra 21 organisationer og virksomheder.

Følgende 19 høringssparter har fremsendt bemærkninger i første høringsrunde:

- The Alliance for Beverage Cartons and the Environment (ACE)
- Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder
- British American Tobacco (BAT)
- Bryggeriforeningen
- DagSam
- Dansk Affaldsforening (nu Brancheforeningen Cirkulær)
- Dansk Emballageansvar (VANA)
- Dansk Erhverv
- Dansk Industri (DI)
- Dansk Korn og Foder (DAKOFO)/Dansk Landbrugs Plast Indsamling (DLPI)
- Dansk Producentansvar (DPA)
- Dansk Retursystem (DRS)
- De Samvirkende Købmænd (DSK)
- Emballageretur
- European Recycling Platform (ERP)
- Foreningen for Palleimportører af Medicin (FPM)
- Landbrug og Fødevarer
- Mærkevareleverandørerne (MLDK)
- Plastindustrien

Følgende to høringssparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har:

- Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU)
- Kommunernes Landsforening (KL)

Ved den anden høringssrunde har Miljøministeriet modtaget høringssvar fra 21 organisationer og virksomheder:

- Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder
- Bryggeriforeningen
- CO-Industri
- DagSam
- Danmarks Biavlerforening
- Dansk Emballageansvar (VANA)
- Dansk Erhverv (DE)
- Dansk Retursystem (DRS)
- Dansk Industri (DI)
- Dansk Korn og Foder (DAKOFO)/Dansk Landbrugs Plast Indsamling (DLPI)
- Dansk Producentansvar (DPA)
- De Samvirkende Købmænd (DSK)
- Emballageretur
- Foreningen for Parallelimportører af Medicin (FPM)
- European Recycling Platform (ERP)
- HORESTA
- Industriforeningen for Generiske og Biosimilære Lægemidler (IGL)
- International Transport Danmark (ITD)
- Landbrug og Fødevarer
- Mærkevareleverandørerne (MLDK)
- Tobaksproducenterne

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar opdelt i emner. Miljøministeriets bemærkninger hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Ud over de ændringer af udkast til bekendtgørelsen, som Miljøministeriet selv har fundet nødvendige at foretage bl.a. på baggrund af de indkomne høringssvar og igangværende trilog-forhandlinger om en ny emballageforordning, er der foretaget sproglige og juridisk-tekniske justeringer.

Det bemærkes, at der af høringssvarene også fremgår ønsker og input til den generelle organisering af det udvidede producentansvar for emballage, herunder fx krav om sikkerhedsstillelse til kollektive ordninger, ønsker om et finansielt clearing house, godkendelse af kollektive ordninger, genbrugsemballage mv. Disse ønsker er ikke refereret i nærværende høringsnotat, men indgår i ministeriets igangværende arbejde med udarbejdelse af udkast til bekendtgørelse (fase 2), som fastsætter de nærmere rammer for organiseringen af det udvidede producentansvar, og de forskellige aktørers pligter mv.

1. Definition af producent, herunder tilgængeliggørelse

Miljøministeriets indledende bemærkninger til producent-definition, herunder tilgængeliggørelse:

Høringssvarene indeholder en række spørgsmål og ønsker til præciseringer af producent-definitionen, samt henvisninger til den politiske aftale og dennes ønsker til, hvor producentansvaret

skal placeres i værdikæden. Dette er i videst muligt omfang søgt afspejlet i nedenstående gennemgang af høringssvarene.

Miljøministeriet har arbejdet for, at den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter og indkomne ønsker i høringssvar er afspejlet i den producent-definition, som indgår i den kommende emballageforordning. Det skyldes, at emballageforordningen harmoniserer producent-definitionen på tværs af alle medlemslande, hvorfor det efter forordningens ikrafttrædelse ikke vil være muligt for medlemslandene at fastsætte egne nationale producent-definitioner.

Det udkast til bekendtgørelsen som i anden runde er sendt i ekstern høring indeholder den producent-definition, som der på daværende tidspunkt blev forhandlet om i Rådet. Forhandlingerne er fortsat i Rådet i høringsperioden, og d. 18. december 2023 indgik Rådet aftale om en generel indstilling vedrørende den samlede emballageforordning, herunder producent-definitionen. Miljøministeriet har på den baggrund tilpasset producent-definitionen i den nationale bekendtgørelse, der nu udstedes, til den definition, der indgår i Rådets generelle indstilling til forordningen og efterfølgende mindre tilpasninger i trilogien. Producentdefinitionen i forordningen er et udtryk for et kompromis mellem 27 medlemslande, hvoraf størstedelen har etablerede ordninger for udvidet producentansvar for emballage, samt Kommissionen og Europa-Parlamentet. Alle danske ønsker er derfor ikke imødekommet.

Den harmoniserede producent-definition vil gælde fra forordningens ikrafttrædelse og vil medføre, at den nationale bekendtgørelse vedrørende producent-definitionen enten skal tilpasses eller ophæves, da en forordning som udgangspunkt er direkte gældende i medlemslandene. Da der endnu ikke forelægges en endelig aftale mellem Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet om en ny emballageforordning, kan tidspunktet for ikrafttrædelse af forordningen – og dermed den harmoniserede producentdefinition – på nuværende tidspunkt ikke oplyses. Den nationale bekendtgørelse er gældende frem til dette tidspunkt.

Høringssvarene i både første og anden runde indeholder en række konkrete eksempler på salg af emballerede varer mellem virksomheder og spørgsmål til, hvem der i de forskellige tilfælde vil være den producentansvarlige virksomhed. Referat og besvarelse af disse spørgsmål indgår ikke i nærværende høringssnotat, men er videresendt til Dansk Producentansvar og Miljøstyrelsen med henblik på deres udarbejdelse af vejledningsmateriale.

1.1 bemærkninger til producent-definition og tilgængeliggørelse i første høringsrunde

VANA, Plastindustrien, MLDK, DagSam, DSK, Dansk Erhverv, Landbrug og Fødevarer og DI ønsker, at det tydeliggøres, hvem der ifalder producentansvaret, og at to producenter ikke kan få det udvidede producentansvar for samme emballage. Det foreslås at uklarhed kan løses med et fortolkningshierarki, hvor det fremgår klart, hvem der defineres som producent i forskellige situationer.

VANA, MLDK, og DagSam gør yderligere opmærksom på, at bekendtgørelsen bør følge forståelsen af, hvor producentansvaret bør lægges, som det er udtrykt i den politiske aftale fra 22. august 2022, og som fremgår i fakta-arket "Hvem er omfattet af producentansvaret" fra Miljøministeriet, dateret d. 11. marts 2022. Parterne opfordrer til, at der udarbejdes en eksempelliste, som virksomheder kan bruge til hjælp til at se, hvem der i givne situationer defineres som producent.

DagSam, Landbrug og Fødevarer, DI og MLDK ønsker afklaring i tilfælde, hvor virksomheder producerer varer under licens, om det er licenshaveren eller den, der ejer varemærket, der ifalder producentansvaret.

DI og Landbrug og Fødevarer peger på, at det bør tydeliggøres, at private label-indehavere er producentansvarlige for de produkter, de bestiller hos påfylderen, så den aktør i kæden, der har mest indflydelse på design af emballagen, får ansvaret.

VANA henstiller til, at det tydeliggøres, at påfyldning sekundær emballage også vil medføre producentansvar.

VANA og Landbrug og Fødevarer henstiller til, at det tydeliggøres, hvem der har producentansvaret ifm. import og salg af importerede drikkevarebeholdere.

Plastindustrien ønsker, at begrebet ”fremstiller” ændres, så en producent ikke tolkes som en person, der fremstiller selve emballagen.

Bryggeriforeningen spørger ind til forskellen på drikkebægre og serviceemballage, hvad forskellen indebærer, og hvilken betydning udformningen har. Bryggeriforeningen spørger, om det er fabrikanten eller eksempelvis restauranten, som bliver ansvarlig for serviceemballage.

1.2 Bemærkninger til producent-definition og tilgængeliggørelse i anden høringsrunde

Generelle bemærkninger

DI finder det positivt, at producentdefinitionen lægger sig op ad den kommende EU-regulering på området, da det på sigt kan lette omstillingen for virksomheder til et EU-harmoniseret retsgrundlag. fremhæver, at det skal være helt tydeligt, at der kun er én aktør i en værdikæde, der har det udvidede producentansvar for en emballage.

Landbrug & Fødevarer opfordrer til at sikre størst mulig overensstemmelse med producentdefinitionen i EU's kommende emballageforordning.

VANA opfordrer til, at producentdefinitionen harmoniseres med forordningens definition, så der tages højde for transport- og primærproduktionsemballager på samme måde som ved service- og genbrugsemballager.

DPA mener, at det vil skabe usikkerhed for virksomhederne, at producentdefinitionen vil blive ændret senere med henblik på at være i overensstemmelse med den kommende emballageforordning. Dette vil ifølge DPA kunne afholde mange virksomheder fra at lade sig registrere. Herudover vil DPA skulle vejlede virksomheder og træffe afgørelser ud fra en midlertidig producentdefinition. DPA peger på, at eftersom producentdefinitionen er midlertidig, vil DPA's afgørelser, der baserer sig på denne midlertidige producentdefinition, ikke kunne danne grundlag for et tilsyn på sigt, da producentdefinition vil blive ændret.

Private label, licens og franchise

DI opfordrer ministeriet til at efterprøve, om den foreslåede definition virker efter den politiske hensigt, på konkrete private label-indehavere og producent-samarbejdsaftaler. Landbrug & Fødevarer ønsker, at det tydeliggøres i vejledningsmateriale, at private label-producenter har producentansvaret for de produkter, som de bestiller hos påfylderen i tråd med den politiske aftale. DI og Landbrug & Fødevarer efterspørger desuden eksempler på, hvilke virksomheder, der får ansvaret, i tilfælde af produktion under licens, franchises, breve og pakker i løsvægt og genbrugsemballage. DI ønsker, at det præciseres i bekendtgørelsen, at der kan indgås aftale om overdragelse af producentansvaret. ERP spørger til, om det er muligt at overdrage producentansvaret til andre led i værdikæden.

Fjernsalg

VANA ønsker, at en kommende vejledning skal indeholde en tydeliggørelse af reglerne for fjernsalg mellem erhvervsdrivende med eksempler.

Dansk Erhverv, ERP, Emballageretur og VANA påpeger, at der kan opstå problemer med, at udenlandske virksomheder får producentansvaret, når den første modtager i Danmark er en erhvervsvirksomhed og emballagen bliver til emballageaffald hos den pågældende virksomhed. Der peges på, at det udvider antallet af virksomheder, der bliver producentansvarlige, samt at det kan være meget svært at føre tilsyn med. Emballageretur og ERP anbefaler i disse tilfælde, at producentansvaret i disse situationer placeres hos den danske virksomhed. ERP anbefaler, at der udarbejdes regler for

kontrol med fjernsalg fra tredjelande, som kan håndhæves i praksis. Emballageretur finder det uklart, hvordan myndighederne vil håndhæve og føre tilsyn med, hvordan de udenlandske leverandører eller deres bemyndigede repræsentanter overholder deres producentansvar.

Små virksomheder ("mikrovirksomheder")

Bryggeriforeningen, Dansk Biavlerforening, DE, DI og Landbrug og Fødevarer fremhæver, at registrerings- og indberetningspligten medfører økonomiske byrder for såkaldte mikrovirksomheder, der ikke er proportionelle med virksomhedernes omsætning eller den miljømæssige gevinst. Høringsparterne foreslår derfor, at Miljøministeriet følger artikel 3, stk. 9 i Rådets udkast til ny emballageforordning således, at det for mikrovirksomheder bliver leverandøren af emballagen, som får indberetningspligten. Landbrug & Fødevarer bemærker hertil, at man i bekendtgørelsen allerede har foreslået en lignende løsning for så vidt angår serviceemballage, fx salg af engangskaffekopper til en cafe. Her er det leverandøren af engangskaffekopperne, som har ansvaret, og ikke cafeen, som fylder dem op og sælger dem.

ITD mener, at det bør vurderes om transportemballage generelt kan undtages fra reglerne, eller om der kan indføres en nedre bagatelgrænse, så virksomheder, der bruger en mindre mængde transportemballage undtages krav om registrering i producentregister hos Dansk Producentansvar og indberetning af markedsførte mængder.

Tilgængeliggørelse

DSK og VANA spørger indtil hvilke parametre 'tilgængeliggørelse' vurderes ud fra, eksempelvis indgåelse af salgsaftale, leverance eller fakturering. DSK ønsker desuden en mere klar definition af 'tilgængeliggørelse på markedet'.

Øvrigt

ERP, DI og VANA opfordrer til, at det tydeliggøres, hvad ministeriet lægger i ordet *design* og får *designet* samt *forestår designet*. Det kan evt. ske i følgende vejledningsmateriale.

1.3 Miljøministeriets bemærkninger

Jf. indledende bemærkninger til dette afsnit, har Miljøministeriet tilpasset producent-definitionen i den nationale bekendtgørelse, der nu udstedes, til den definition, der indgår i Rådets generelle indstilling til forordningen og efterfølgende trilog. Det indebærer i hovedtræk følgende i forhold til bemærkninger og ønsker i høringssvarene:

- *Fjernsalg: der er i bekendtgørelsen indsat en definition på begrebet 'fjernsalg', så det fremgår tydeligere, at fjernsalg også vedrører fjernsalg til slutbrugere, der er erhvervsvirksomheder.*
- *"Forestår design" udgår og erstattes af "udbyder emballage eller påfyldt emballage til en mikrovirksomhed, der får emballagen udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, når der er tale om transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage."*
- *I forhold til mikro-virksomheder, så fremgår det af definitionen, at hvis den fysiske eller juridiske person, der får emballage udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke i forbindelse med 1) transportemballage, 2) genbrugsemballage, 3) primærproduktionsemballage eller 4) serviceemballage er en mikro-virksomhed (antal ansatte under 10 personer og en årlig omsætning på under 2 mio. EUR), så betragtes fremstilleren af emballagen som fabrikant. Hensynet bag dette er at undgå, at producentansvaret for denne type emballager, der typisk vil være generiske, placeres hos mange små virksomheder, som ikke har indflydelse på emballagens udformning og sammensætning. Der er ikke tale om, at emballagerne er undtaget fra udvidet producentansvar, men vedrører hvilken aktør i værdikæden, der er den producentansvarlige virksomhed.*

Det er ikke muligt hverken inden for det gældende affaldsdirektiv og gældende emballagedirektiv helt at fritage virksomheder fra det udvidede producentansvar. Det forventes heller ikke at blive en mulighed med den nye emballageforordning. Med henblik på at imødekomme bekymringen for unødige administrative byrder for små virksomheder, der ikke står mål med den miljømæssige gevinst, er der i bekendtgørelsen fastsat en administrativ bagatelgrænse på 8 tons, som betyder, at producenter, der markedsfører under 8 tons emballage om året, skal indberette færre oplysninger om den emballage, som tilgængeliggøres. Miljøministeriet vil i forbindelse med næste bekendtgørelse se ind i, om der er yderligere administrative krav, som kan lettes for meget små virksomheder f.eks. i form af lavere registreringsgebyr eller administrationsgebyrer. Sådanne løsninger indebærer også tekniske ændringer i Dansk Producentansvars producentregister, som Miljøministeriet forstår ikke kan gennemføres på den korte bane.

Mulighed for overdragelse af udvidet producentansvar mellem virksomheder forventes ikke at indgå, som en mulighed i emballageforordningen. Miljøministeriet vurderer også, at en sådan mulighed generelt vil bidrage til at øge klarhed om reglerne, herunder besværliggøre tilsyn med korrekt registrering. Det bemærkes, at det uanset reglerne altid vil være muligt at indgå aftaler imellem virksomheder i en værdikæde omkring, hvordan omkostninger til det udvidede producentansvar for emballage deles mellem virksomhederne.

Der har desuden af høringsvarene fremgået en række konkrete spørgsmål til konkrete eksempler. Besvarelse af disse spørgsmål indgår ikke i nærværende høringsnotat, men er videresendt til Dansk Producentansvar og Miljøstyrelsen med henblik på deres udarbejdelse af vejledningsmateriale. Dette indebærer også vejledning i forståelse af 'tilgængeliggørelse'.

2. Definition af emballage og øvrige definitioner

2.1 Bemærkninger til definition af emballage i første og anden høringsrunde Serviceemballage

VANA, Plastindustrien, Dansk Erhverv, DSK og Bryggeriforeningen ønsker præcisering og vejledning af begrebet serviceemballage, herunder en præcisering af, at serviceemballage ikke kun omfatter engangsemballage, men også genbrugs-/flergangsemballage. Dansk Erhverv og DSK spørger om service-emballage inkluderer al emballage, der bruges til påfyldning til slutbruger.

VANA og DI peger på, at det for serviceemballage bør gælde, at b.la. større restaurantkæder og kaffebarer bør have producentansvaret for serviceemballagen i stedet for firmaet, der fremstiller serviceemballagen. DSK spørger til, om der er forskel på serviceemballager, f.eks. hvis serviceemballagen er mærket med en kædes navn.

Husholdningsemballage og erhvervsemballage

DPA, Landbrug & Fødevarer, VANA, DAKOFO/DLPI og DSK efterspørger retningslinjer for, hvornår noget er enten husholdningsemballage eller erhvervsemballage. Landbrug og Fødevarer spørger specifikt til, om emballage, der sælges til detailhandlen og emballage, der sælges til foodservice sektoren defineres som husholdningsemballage eller erhvervsemballage og peger på, at det bør defineres som husholdningsemballage, selvom små mængder kan ende hos erhvervsvirksomheder. DSK spørger ind til, om erhvervsemballage skal forstås som den sekundære og tertiære emballage, hvor husholdningsemballage er den primære emballage. I den forbindelse kommenteres det, at det kan være svært at definere, hvad der er hhv. primær og sekundær emballage og dermed husholdnings- og erhvervsemballage, f.eks. ved papkasser til vin.

Påfyldt emballage

Dansk Erhverv finder det uklart, hvad forskellen på emballage og påfyldt emballage er og peger på, at det bør fremgå af definitionerne, hvad der er en emballage uden, at den er påfyldt. Dansk Erhverv spørger til, om begrundelsen for at medtage både emballage og påfyldt emballage er for at sikre, at drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, defineres som emballage.

DI kommenterer, at det er hensigtsmæssigt, at der sikres konsistens mht., hvornår emballage defineres som et produkt, og hvornår der er tale om en fyldt emballage.

Lægemiddelemballager

FPM og IGL bemærker, at det på lægemiddelområdet er forbundet med usikkerhed, hvad der falder ind under definitionen af emballage, og oplyser en forståelse af, at lægemidlers indre emballage ikke er omfattet af emballage-begrebet.

FPM og IGL bemærker, at det ikke vil være muligt at indberette til producentregisteret, før der er en afklaring af, hvorvidt et produkt er omfattet af emballagedefinitionen, og at der rimeligvis bør gives virksomhederne en passende frist til at forberede evt. registrering af produktet, efter at der er sket en afklaring af, hvorvidt der er tale om registreringspligtig emballage. Konkret påpeger IGL, at det i praksis vil blive umuligt for lægemiddelproducenter at leve op til kravene og indberetningen af registreringspligtig emballage, før der er afklaring på, hvorvidt lægemidlers indre emballage er omfattet af definitionen.

Adresseløse forsendelser

Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder konstaterer, at medlemmerne og deres kunder ikke er omfattet af udkastet til bekendtgørelse i relation til adresseløse forsendelser og finder det hensigtsmæssigt, såfremt denne negative afgrænsning også afspejles i bekendtgørelsen.

Øvrige definitioner

DPA ønsker en definition af "etableret i Danmark" og henviser som eksempel til § 3, stk. 1, nr. 16, i elektronik-bekendtgørelsen og § 2, nr. 5, i udkastet til bekendtgørelsen om fiskeredskaber, der i øjeblikket er i ekstern høring, hvor definitionen fremgår således: "Etableret i Danmark: Oprettet som aktiv dansk virksomhed i det centrale virksomhedsregister (CVR) med et dansk cvr-nummer." DPA foreslår desuden, at en definition af en kollektiv ordning fremgår af bekendtgørelsen, bl.a. for at undgå misforståelser ift., hvem en kollektiv ordning kan have som medlemmer.

VANA foreslår at lade en definition af bemyndiget repræsentant fremgå i bekendtgørelsen.

2.2 Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen af emballage følger af gældende bekendtgørelse om visse krav til emballager, som implementerer det gældende emballagedirektiv og definitionen af emballage i dette direktiv. Det er ikke forventningen, at den kommende emballageforordning vil medføre større ændringer i definitionen af emballage, men primært indeholde præciseringer. Med nærværende bekendtgørelse ændres ikke på definitionen af en emballage. Vejledning om definition af emballage kan fås hos Dansk Producentansvar og Miljøstyrelsen.

Service-emballage defineres i nærværende bekendtgørelse på samme måde, som den definition, der indgår i Rådets generelle indstilling til forordningen og efterfølgende trilog. En genstand, der er udformet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet for at kunne udlevere et givent produkt, er en service-emballage. Dette gælder både for engangs- og genbrugsemballage. Hvilken virksomhed, der er producentansvarlig for en serviceemballage, følger af producent-definitionen.

I producent-definitionen indgår både begrebet 'påfyldt emballage' og 'emballage'. Dette er af hensyn til at sikre, at der ikke kan opstå tvivl om, at emballage, der ikke i egentlig forstand påfyldes eller omgiver et produkt, er omfattet af udvidet producentansvar.

I forhold til skelnen mellem husholdningsemballage og erhvervsemballage er det afgørende om slutbruger af det emballerede produkt mest sandsynligt kan forventes at være en husholdning eller en virksomhed. Det afgørende i det skøn er ikke, om det emballerede produkt sælges til en anden virksomhed, før det ender hos slutbrugeren af det emballerede produkt, men hvem der mest

sandsynligt er slutbruger – en husholdning eller en virksomhed. F.eks. vil de emballerede produkter, som en grossist – der er producentansvarlig – sælger til et supermarked mest sandsynligt have husholdninger som slutbrugere. Omvendt vil en grossist – der er producentansvarlig – og sælger emballerede produkter til brug for produktion mest sandsynligt have virksomheder som slutbrugere.

På baggrund af høringssvarene er der i bekendtgørelsen tilføjet en definition af kollektive ordninger, en definition af bemyndiget repræsentant, samt en definition af 'etableret i Danmark'.

3. Supplerende vejledning og informationskampagne til danske virksomheder

3.1 Bemærkninger til vejledning og informationskampagne i første og anden høringsrunde

Dansk Erhverv, DI, HORESTA, Landbrug & Fødevarer, DAKOFO/DLPI, ITD og VANA påpeger, at der er behov for en supplerende vejledning hurtigst muligt.

Dansk Erhverv, DI, MLDK, Landbrug & Fødevarer og VANA, Bryggeriforeningen opfordrer herudover til, at der hurtigst muligt at igangsættes informationskampagner til udbredelse af kendskab til producentsvaret til de danske virksomheder.

3.2 Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig i behovet for supplerende vejledning og informationsindsats i relation til de nye regler. Både Dansk Producentansvar og Miljøstyrelsen har forberedt sig på dette, og indsatsen igangsættes, når bekendtgørelsen er udstedt og producentregisteret åbner.

4. Registrering i producentregisteret

4.1 Bemærkninger til registrering i producentregisteret i første og anden høringsrunde

Genbrugsemballage

VANA, Landbrug og Fødevarer og Bryggeriforeningen henstiller til, at det præciseres, at genbrugsemballager markedsført inden 2025 ikke omfattes af det udvidede producentansvar før 1. januar 2025. Dansk Erhverv bemærker, det bør præciseres, at registrering af al genbrugsemballage først skal ske efter den 1. januar 2025. ERP spørger hvordan rapporteringspligten afgrænses mht. retursystemer indenfor paller, transportbure, IBC-tanke mv.

Plastindustrien efterspørger, at det fremgår tydeligt, at registrering af genbrugsemballage skal ske senest 14 dage før markedsføring påbegyndes.

DAKOFO/DLPI foreslår, at tydeliggøre sondringen mellem genbrugsmateriale og recirkuleret/genanvendt materiale for at undgå misforståelser om, hvilket emballage der er undtaget indberetningspligt.

Koncernstrukturer og kædesamarbejde

VANA, Dansk Erhverv, Landbrug og Fødevarer og DAKOFO/DLPI henstiller til, at det bør præciseres, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. Dette med henblik på, at muliggøre at indberetning kan ske på koncernniveau. ERP anbefaler, at det angives præcist, hvorvidt en koncern kan indberette samlet, så der ikke opstår tvivl. DSK spørger om, man centralt må påtage sig indberetnings- og registreringspligten for de selvstændige købmænd, der er med i et kædesamarbejde?

Egne tilbagetagningsordninger

Bryggeriforeningen og Dansk Erhverv henstiller til, at emballage som producenterne selv indsamler og genanvender via egne tilbagetagningsordninger ikke omfattes af indberetningspligten, da producenten selv er ansvarlig for denne emballage, og den derfor ikke skal tildeles en kollektiv ordning. DI henleder

ligeledes opmærksomhed på manglende klarhed om, hvordan egen tilbagetagning af emballageaffald skal rapporteres til DPA.

DSK spørger om virksomhederne skal modregne det, som virksomhederne tilbagetager i 2024, når de indberetter markedsførte mængder. DSK peger på, at da data om 2024-mængderne skal bruges til at fordele kommunerne imellem kollektivordningerne, vil fordelingen kunne blive skæv, hvis tilbagetagning ikke modregnes i 2024-mængderne.

Landbrug og Fødevarer, ERP og DAKOFO/DLPI henstiller til, at det også bliver muligt at overføre ansvar for indberetning til kollektive ordninger eller øvrige foreninger ifm. indberetning af egne tilbagetagningsordninger, hvor flere virksomheder samarbejder om tilbagetagningen.

Øvrigt

VANA og DI henstiller til, at der indskrives en sagsbehandlingstid for DPA's afgørelser. BAT foreslår, at det 1 tilføjes, at helligdage samt juli måned ikke tælles med i de 4 ugers klagefrist over DPAs afgørelser.

VANA og Dansk Erhverv henstiller til, at muligheden for forhåndsafgørelser overvejes, så virksomheder allerede ved denne bekendtgørelses udstedelse kan anmode DPA om forhåndsafgørelse om, hvorvidt virksomheden er omfattet. Dette er af hensyn til, at der forventes at opstå mange tvivlstilfælde af, hvor producentansvaret skal ligge, og dermed kan mængden af anmodninger til DPA blive høj.

Øvrigt

VANA peger på, at krav om, at producenter ved registrering i producentregisteret skal angive 'anvendt salgsmetode' bør tydeliggøres med en afgrænset liste eller ud fra en mulighed for afkrydsning.

Emballageretur ønsker, at kravet slettes eller ændres til et ja/nej-svar.

DPA foreslår, at det præciseres, at alle producenter skal registrere sig i producentregisteret, også hvis en producent har udpeget en bemyndiget repræsentant.

4.2 Miljøministeriets bemærkninger

Regulering og nærmere krav til genbrugsemballage vil følge af næste bekendtgørelse (fase-2). Det fremgår af nærværende bekendtgørelse, at producenter, der tilgængeliggør genbrugsemballage, først skal lade sig registrere efter den 31. december 2024. Det forventes, at næste bekendtgørelse vil være udstedt primo 2025, hvor krav og pligter til registrering af genbrugsemballage vil fremgå. Det bemærkes, at en genbrugsemballage, er en emballage, som kan bruges flere gange til samme formål. En engangsemballage kan kun anvendes én gang. Selvom en engangsemballage indeholder genanvendt/recirkuleret materiale, er det fortsat en engangsemballage.

Regulering og nærmere krav til producenters egne tilbagetagningsordninger vil ligeledes følge af næste bekendtgørelse (fase-2). Her vil der blive fastsat nærmere regler om, hvordan der tages højde for producenter med egne tilbagetagningsordninger i forbindelse med tildelingsordningerne. Det, der skal indberettes i 2024, er forventede markedsførte mængder. Der skal ikke indberettes data om forventede tilbagetagne mængder.

Registrering og indberetning til producentregisteret skal foretages af den virksomhed, der er producent, jf. producentdefinitionen i bekendtgørelsen. DPA kan vejlede om, i hvilke tilfælde, hvor der er varestrømme mellem datterselskaber mv., at det vil være koncernen, der er producent. DPA oplyser, at hvis en producent ønsker, at en anden virksomhed forestår registrering og indberetning til producentregisteret, kan virksomheden selv knytte personen til virksomheden i MitID Erhverv som ny bruger. Ønsker en virksomhed at lade sig partsrepræsentere ved fuldmagt af en anden virksomhed, er det muligt at oprette en "erhvervsfuldmagt" i MitID Erhverv.

Miljøministeriet vurderer ikke, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte sagsbehandlingstider for DPAs afgørelser, da DPAs mulighed for at træffe afgørelser blandt andet er afhængig af, at virksomheder stiller relevante oplysninger til rådighed inden for givne frister. Dette beror på virksomheders samarbejdsvilje. Miljøministeriet bemærker desuden, at en klagefrist på 4 uger er gængs praksis, og finder ikke anledning til at ændre på dette.

I forhold til ønsket om forhåndsafgørelser bemærker Miljøministeriet, at det ikke er en forudsætning for registrering i producentregisteret, at DPA har truffet en afgørelse. Brugen af afgørelser er tiltænkt i sværere tvivlstilfælde, hvor der er større uklarhed om, hvorvidt en emballage eller en virksomhed er omfattet af producentansvaret. Det er forventningen, at producenter i langt de fleste tilfælde vil registrere sig på baggrund af vejledning fra DPA, som det er tilfældet i de eksisterende udvidede producentansvarsordninger. Miljøministeriet er enig i, at hvis producenter ikke har denne tilgang til registreringsprocessen, så er der risiko for, at der opstår flaskehalsproblemer hos DPA.

Det er præciseret i bilag 1 til bekendtgørelsen, at angivelsen af den anvendte salgsmetode alene gælder for danske registrerede virksomheder, med et CVR-nr. og at der alene skal afklikes ved registrering i producentregisteret, om der anvendes fjernsalg. Det er endvidere præciseret i bekendtgørelsen, at alle producenter skal registrere sig i producentregisteret, også hvis en producent udpeger en bemyndiget repræsentant

5. Indberetning til producentregisteret

5.1 Bemærkninger til indberetning til producentregisteret i første og anden høringsrunde

FPM opfordrer til, at kravet om indberetning udskydes, så det lægger tættere på datoen for ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar for at give virksomhederne mere tid til at omstille sig til nye krav. HORESTA opfordrer til, at fristen for indberetning forlænges yderligere til der er bedre viden om, hvordan miljøbelastningen ved take-away og emballage nedbringes.

Bryggeriforeningen henstiller til, at indberetning af transportemballager som kasser og fustager, der indsamles og genbruges af bryggerierne selv via et pantbaseret indsamlingssystem, kan fortsætte udelukkende gennem Dansk Retursystems tilmeldings- og afrapporteringsplatform, og altså undtages fra indberetning til Dansk Producentansvar. Dette bakkes op af Landbrug og Fødevarer.

Indberetning iht. restaffald og farligt affald

Dansk Erhverv, Bryggeriforeningen og DI bemærker, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt eller umuligt for producenterne at vide og dermed indberette korrekt, hvordan deres emballage skal sorteres, når det bliver til affald, blandt andet, fordi kommunerne klassificerer det forskelligt. Bryggeriforeningen anbefaler, at det tilføjes til § 9, at DPA kan træffe afgørelse om en given emballages kategorisering iht. bilag 2 samt klassificering som hhv. restaffald eller farligt affald.

DSK henstiller til, at det tydeligt bliver defineret, hvilke fraktioner der skal indberettes og i hvilken detaljegrad. Desuden bemærkes det, at det bør præciseres, om angivelsen af farligt affald og restaffald angives for sig eller fordelt på kategori.

ERP ønsker en tydeliggørelse af om rapporteringen af emballagemængder inddelt på hhv. i almindeligt emballageaffald, restaffald og farligt affald og hvorvidt det også gælder for rapporteringen i 2024. Emballageretur opfordrer til, listen over emballagekategorier (bilag 2) gøres mere fyldestgørende og detaljeret, herunder ved at inkludere underkategorier for hver emballagekategori, samt at farligt affald og restaffald indgår af listen.

Emballageretur efterspørger beskrivelse af indberetningspligt fra og med 2025, og at der af bekendtgørelsen fremgår en solnedgangsklausul gældende for regler, der falder bort med udgangen af 2024.

Bagatelgrænse

Plastindustrien bemærker, at en bagatelgrænse på 8 ton ift. indberetning af emballage opdelt på materialetype påvirker materialetyper skævt, da det undtager uforholdsmæssigt meget plast.

Dansk Erhverv opfordrer til, at lade det fremgå, hvad forskellen er på at registrere den samlede mængde emballage og at opdele det på materialetype, herunder at registrerer man den samlede mængde emballage så bliver man pålagt et gennemsnitsgebyr og opdeler man det på materialetype, så bliver man afregnet efter dette.

Vedrørende en emballages hovedkomponenter

Bryggeriforeningen, CO-Industri, Dansk Erhverv, Dansk Retursystem, DI, Emballageretur, ERP, FPM, L&F og VANA bemærker, at definitionen § 10, stk. 3 er uklar vedrørende formuleringen ”det materiale, som emballagen hovedsageligt består af”. Der spørges til, om dette kun gælder for emballager, hvor materialerne ikke intuitivt kan adskilles, modsat eksempelvis et syltetøjsglas med metallåg. CO-Industri ønsker en begrundelse for at indskrænke indberetningspligten til kun at omfatte det anførte ”hovedsagelig”.

DPA foreslår, at det tydeliggøres, at det alene vedrører emballage, hvor materialerne ikke kan adskilles fra hinanden, samt at det fremgår klart af bestemmelsen, at det er vægten af den samlede emballage, der skal indberettes.

VANA, Dansk Erhverv, DSK, DI og Bryggeriforeningen henstiller til, at det tydeliggøres i bekendtgørelsen, at ved produkter, der indeholder materiale fra flere fraktioner, skal indberetningen ske på baggrund af hovedbestanddelen i produktet. Dansk Affaldsforening (nu Brancheforeningen Cirkulær) spørger, om emballager af kompositmaterialer og tekstiler er omfattet af producentansvaret. ERP spørger til en definition på skillelinjen mellem papir og pap.

5.2 Miljøministeriets bemærkninger

Baggrunden for, at der i 2024 skal indberettes forventede markedsførte mængder fordelt på materialekategorier er, at Dansk Producentansvar skal anvende disse data til at træffe afgørelser om tildeling af hhv. finansielt og organisatorisk producentansvar for husholdningsaffald og finansielt ansvar for erhvervsaffald til kollektive ordninger og producenter primo 2025. Affald indsamles og affaldsbehandles i forskellige fraktioner, og for at kunne tildele disse fraktioner ud fra producenters markedsandel, er det nødvendigt at kende de markedsførte mængder fordelt på de angivne kategorier, samt på husholdningsemballage og erhvervsemballage. Dette gælder også emballage, der skal sorteres som farligt affald, samt emballage, der korrekt skal sorteres som restaffald, jf. Miljøstyrelsens sorteringsvejledning. De nærmere regler om tildelingen fastsættes i næste bekendtgørelse (fase-2).

I forhold til angivelse af de tilfælde, hvor en emballage skal sorteres som hhv. farligt affald og restaffald, så er det generelt nødvendigt, at producenter gør sig bekendt med, hvordan den emballage, de tilgængeliggør på markedet, kan affaldshåndteres. Der fremgår en række eksempler på dette i Miljøstyrelsens sorteringsvejledning. Flere virksomheder mærker allerede i dag deres emballage med sorteringspiktogrammer, herunder piktogram med 'restaffald' i de tilfælde, hvor en emballage ikke er egnet til genanvendelse. Hvis der er tvivl om Miljøstyrelsens sorteringsvejledning, kan Miljøstyrelsen kontaktes. Det er tiltænkt, at sorteringsvejledningen løbende opdateres.

Med henblik på at imødekomme bekymringen for unødige administrative byrder for små virksomheder, der ikke står mål med den miljømæssige gevinst, er der i bekendtgørelsen fastsat en administrativ bagatelgrænse på 8 tons, som betyder, at producenter, der markedsfører under 8 tons emballage om året, skal indberette færre oplysninger om den emballage, som tilgængeliggøres. Det vil blive fastlagt nærmere i næste bekendtgørelse (fase 2), hvordan producenter under bagatelgrænse bidrager til at betale for affaldshåndteringen.

Hvis en komposit-emballage ikke umiddelbart kan sorteres som en af de angivne fraktioner, så skal det som udgangspunkt sorteres som restaffald. Ift. tekstiler og øvrige emballage-materialer, som i

dag anvendes i meget lille grad, er det under afklaring, hvordan de indgår i det udvidede producentansvar.

Vedrørende indberetning af en emballages hovedkomponenter er det præciseret i bekendtgørelsen, at der skal være tale om materialekombinationer, der ikke let kan skilles ad, og som ikke fremgår, som en særskilt materialekategori i bilag 2, f.eks. mad- og drikkevarekartoner. Det er også præciseret, at der skal indberettes for den materialekategori en sådan emballage hovedsageligt består af med emballagens samlede vægt.

6. Egenkontrol

6.1 Bemærkninger til egenkontrol til producentregisteret i første og anden høringsrunde
DSK, DI, Dansk Erhverv, ERP, VANA, DAKOFO/DLPI og Tobaksproducenterne henstiller til, at det tydeliggøres, hvad egenkontrolprogrammet skal indeholde, og opfordrer til, at der udarbejdes en skabelon eller vejledning med skriftlige eksempler for udførelse af egenkontrol. BAT ønsker præcisering af, hvad det betyder, at producentens skriftlige procedure for egenkontrol på forespørgsel skal være tilgængelig for Miljøstyrelsen, og om producenten efterlever dette krav, såfremt den skriftlige procedure til hver en tid kan fremsendes til Miljøstyrelsen efter anmodning.

DSK spørger om det er hensigten med §12, at producenter en gang om året skal indmelde mængder til DPA, og at det er dette vi skal føre egenkontrol med? Og hvornår skal dette ske første gang?

Dansk Erhverv spørger til, hvorfor egenkontrollen skal ske årligt, når der endnu ikke er krav om årlig indberetning.

6.2 Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet bemærker, at det følger af direktivkrav, at producenter eller kollektive ordninger på vegne af producenter, skal gennemføre egenkontrol. Miljøministeriet har valgt ikke at fastlægge detaljerede krav til egenkontrol, så det er muligt for den enkelte producent at tilrettelægge egenkontrollen ud fra den enkelte virksomheds øvrige kontrol- og datasystemer. Der er derfor ikke planer om at udarbejde retningslinjer for, hvordan egenkontrollen skal gennemføres. På baggrund af erfaringer fra med tilsyn med egenkontrollen, vil Miljøstyrelsen vurdere, om der er behov for en mere generel vejledning om egen-kontrollen.

Det er præciseret i bekendtgørelsen, at egen-kontrollen i første omgang gælder indberetning af forventede markedsførte mængder for 2024. Det bemærkes, at der i næste bekendtgørelse (fase 2) vil indgå pligt til årlig indberetning af markedsførte mængder mv. til producentregisteret, og at der som følge heraf vil komme krav om årlig egenkontrol.

7. Kollektive ordninger

7.1 Bemærkninger til kollektive ordninger i første og anden høringsrunde

VANA, DI og Landbrug og Fødevarer opfordrer til, at virksomheder kun kan melde sig ind i én kollektiv ordning, som varetager alle emballagetyper fra den pågældende virksomhed, i stedet for at virksomheder skal angive en kollektiv ordning pr. emballagetype. Det bemærkes ligeledes, der ikke må være tvivl om, hvorvidt en kollektiv ordning skal være landsdækkende. DI opfordrer desuden til, at der indføres en minimumsbindingsperiode for medlemskab af en kollektiv ordning, for at undgå, at producenter ofte udskifter kollektiv ordning for økonomisk gevinst.

Dansk Affaldsforening (nu Brancheforeningen Cirkulær) efterspørger hvilke krav, der stilles kollektive ordninger ift. at skulle kunne varetage forpligtelser på vegne af producenter.

DPA ønsker, at fremgår af bekendtgørelsen, at DPA skal have mulighed for at bryde forholdet mellem en producent og en kollektiv ordning, hvis den kollektive ordning ikke varetager sine forpligtelser. DPA ønsker, at det skal fremgå, at kollektiv ordning også skal angive kontaktperson ved registrering.

Emballageretur anbefaler, at når de kollektive ordninger offentliggør, hvilke producenter der er medlem i deres ordning på deres hjemmeside, bør det ske via et link til DPAs hjemmeside.

7.2 Miljøministeriets bemærkninger

Det er indenfor de nuværende hjemler i Miljøbeskyttelsesloven ikke muligt at fastsætte krav om, at en producent kun må være medlem af én kollektiv ordning. At en kollektiv ordning skal være landsdækkende sikres igennem tildelingsordningerne, som der fastsættes nærmere krav om i næste bekendtgørelse (fase 2).

Det følger af affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, at kollektive ordninger skal gøre oplysninger om ejerskab og medlemmer offentligt tilgængelige. Det påhviler derfor den kollektive ordning at gøre disse oplysninger tilgængelige og ikke via producentregisteret.

Det er tilføjet i bekendtgørelsen, at kollektive ordninger skal angive kontaktperson ved registrering i producentregisteret. Det bemærkes desuden, at det fremgår af bekendtgørelsen, at hvis en kollektiv ordning ikke opfylder forpligtelserne på vegne af de producenter, der er medlem af ordningen, så skal forpligtelserne opfyldes af den enkelte producent. Miljøministeriet antager, at dette giver de nødvendige incitamenter til, at producenter sikrer sig, at de kollektive ordninger løfter de forpligtelser, som de indgår aftale med de enkelte producenter om at efterleve, samt at de kollektive ordninger har incitament til at efterleve forpligtelserne, da det er eksistensgrundlaget for en kollektiv ordning.

8. Tilsyn og straf

8.1 Bemærkninger til tilsyn og straf i første og anden høringsrunde

ERP spørger, om der vil være øget tilsyn fra Miljøstyrelsen af producenter, der vælger individuel varetagelse af producentansvaret, og producenter, der ikke er registreret. HORESTA peger på, at det er vigtigt, at MST sikrer, at alle relevante virksomheder registrerer sig, så der undgås freeriders.

VANA, Landbrug og Fødevarer, DI og ERP henstiller til, at der udarbejdes en tilsynsplan, hvor det bliver tydeligt, hvordan Miljøstyrelsen vil gennemføre tilsyn, samt at tilsynet bliver risikobaseret, så der differentieres mellem producenter, der er med i kollektive ordninger, og producenter, der står udenfor. VANA og Landbrug og Fødevarer ønsker, at der i første tilsynsfase tages højde for, at mange virksomheder har udfordringer med de nye regler.

DSK ønsker svar på, hvordan webshops i udlandet, der leverer direkte til danske forbrugere, sikres at leve op til producentansvaret, samt hvordan myndighederne generelt vil håndtere og undgå virksomheder, der bevidst forsøger at undgå deres producentansvar. ERP spørger til, hvordan der vil blive ført kontrol med fjernsælgere fra tredjelande og hvorvidt der f.eks. skal angives koder på forsendelse om at fjernsælgeren er registreret i det danske producentregister.

VANA, ERP og Landbrug og Fødevarer bemærker, at det bør være tydeligt at der vil være krav om bagudrettet for producenter, der ikke har registreret sig i DPA eller indberettet oplysninger rettidigt. VANA og Landbrug & Fødevarer henstiller til, at muligheden for administrative bøder overvejes.

DPA bemærker, at bekendtgørelsen ikke indeholder en bestemmelse om, at DPA kan træffe afgørelse om sletning af en producent fra producentregisteret, hvis producenten ikke overholder deres forpligtelser, og bemærker, at det vil resultere i flere freeriders.

8.2 Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig i, at de nye regler kræver en tilsynsindsats fra offentlige myndigheder for bl.a. at undgå freeriders. Her er der behov for tæt samspil mellem myndigheder og Dansk Producentansvar og også gerne brancheforeninger, der kan bidrage med kommunikation om de nye regler. Det fremgår af den politiske aftale, at "aftalepartierne ønsker, at producentansvarstilsynet skal understøtte og sikre, at producentansvarsordningen fungerer efter hensigten, opfylder miljømål, er økonomisk effektiv og medfører lige konkurrencevilkår mellem producenter omfattet af producentansvar, så alle producenter bidrager svarende til deres markedsandel". Det fremgår desuden, at "producentansvarstilsynet målrettes efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og freeriders (producent, omfattet af producentansvar, som ikke påtager sig ansvaret) og at der udarbejdes en tilsynsplan, som løbende revideres". Miljøstyrelsen har tilsynsplanen under udarbejdelse og det forventes, at der vil blive orienteret om denne i forbindelse med ekstern høring af næste bekendtgørelse (fase 2).

Eventuelle krav om bagudrettet indberetning i tilfælde af manglende rettighed eller registrering vil fremgå af næste bekendtgørelse (fase 2), da nærværende bekendtgørelse alene vedrører indberetning af forventede markedsførte mængder i 2024.

Miljøministeriet har ikke fundet det nødvendigt at indsætte en bestemmelse i bekendtgørelsen om, at producenter kan fjernes fra producentregistret ved manglende overholdelse af sine forpligtelser. Det fremgår allerede af bekendtgørelsen, at registreringspligten først er opfyldt, når producenten har indberettet oplysninger fyldestgørende, betalt registreringsgebyr m.v. Desuden er manglende overholdelse af forpligtelserne i bekendtgørelsen strafbelagt, jf. bekendtgørelsens straffebestemmelser, bortset fra manglende betaling, der i stedet følges op med inddrivelse.

9. Generelle bemærkninger

9.1 Generelle bemærkninger i første og anden høringsrunde

VANA, Landbrug og Fødevarer, DI og MLDK gør opmærksom på, at tidsplanen hen mod producentansvarets ikrafttræden ikke må forsinkes, både af hensyn til producenterne mulighed for at indrette deres forretning og de kollektive ordningers mulighed for at gå i drift.

Dansk Erhverv henstiller til, at der tages højde for muligheden for indberetning ved forskudt regnskabsår, så virksomheder med forskudt regnskabsår ikke pålægges øvrige omkostninger i implementeringen.

Tobaksproducenterne spørger om tidsplanen for miljøgraderede bidrag. Det var branchens forståelse, at en bekendtgørelse om dette kunne forventes i indeværende år. Dog har vi fået information om, at dette muligvis først kan forventes i 2025. I tillæg hertil spørger de om det kan forventes, at den kommende bekendtgørelse vil blive splittet op i flere bekendtgørelser?

Tobaksproducenterne spørger om ministeriet forventer, at ikrafttrædelsen for det danske emballageansvar kan blive udskudt yderligere fra 1. juli 2025 i forbindelse med det igangværende arbejde med forordning om emballage og emballageaffald i EU-regi?

DPA opfordrer til, at der indsættes krav om at betale årsgebyr til DPA allerede fra 2024.

9.2 Miljøministeriets bemærkninger

Det forventes at næste bekendtgørelse (fase 2) sendes i ekstern høring i løbet af juni 2024 med henblik på udstedelse primo 2025, når de nødvendige lovhjemler er behandlet og vedtaget af Folketinget. Der vil være tale om en udvidelse af nærværende bekendtgørelse, så der primo 2025 er én bekendtgørelse vedrørende udvidet producentansvar for emballage. I næste bekendtgørelse vil også indgå kriterier for de miljøgraderede bidrag til kollektive ordninger.

At indsætte en pligt til at betale administrationsgebyr til Dansk Producentansvar i 2024 er en væsentlig ændring af det udkast til bekendtgørelse, der har været i ekstern høring og notificeret til Kommissionen. At indsætte en sådan pligt vil derfor indebære en ny ekstern høring, samt ny notifikation af bekendtgørelsen til Kommissionen med 3 måneders stand-still, før bekendtgørelsen kan udstedes. Miljøministeriet har på den baggrund prioriteret ikke at imødekomme opfordringen af hensyn til at undgå yderligere forsinkelser i, hvornår producentregisteret kan åbne. Pligt til at betale administrationsgebyr til Dansk Producentansvar vil indgå i næste bekendtgørelse (fase 2).